

Aluminium (her)vernissen

Aluminium; dit non-ferrometaal werd pas in 1807 ontdekt door een zekere Humphry Davy die het uit aluminiumoxide bereidde. Pas plusminus 80 jaar later werd de winning van aluminium echter op grote schaal mogelijk. Daarvoor was het een onzuiver product dat door zijn zeldzaamheid enorm kostbaar was en dus alleen ornamentaal werd toegepast.

Vandaag de dag is aluminium uit de (motor)wereld niet meer weg te denken. Het overgrote deel van de motorfietscomponenten is eruit gemaakt. Carters van motoren, zuigers, cilinders, cilinderkoppen, frames, vorkbenen, achterbruggen, wielen en ga zo maar door; mocht er geen aluminium bestaan, de motorwereld zou er héél anders uitzien.

Indien de aluminium componenten niet door de fabrikanten beschermd werden tegen invloeden van buitenaf, dan zou dat eveneens het geval zijn. Onbehandeld aluminium of aluminium waarvan de beschermende afwerking gebreken vertoont, oxideert namelijk zowel snel als grondig. Onderstaand beeld toont een stuk van een patiëntje dat een goed beeld geeft van de oxidatie van aluminium. Geen fraai zicht voor een motorrijder, niet?!

Wie al geprobeerd heeft om blank aluminium te beschermen met een niet of nauwelijks zichtbare finishing weet dat huis-, tuin- en keukenmiddeltjes daarvoor niet echt aangewezen zijn. Inwrijven met boenwas, een lichte oliefilm neerzetten of om de haverklap opblinken, zijn echt geen alternatieven die in de industrie als duurzame oplossing weerhouden worden. Daar past men - terecht - veel liever al dan niet blanke anodisatie toe of lakt men de aluminium delen af in een kleurloze vernislaag.

Voor al die laatste techniek is voor een doe-het-zelver interessant. Vernissen vereist immers geen ingewikkelde werkzaamheden, is relatief goedkoop en kan bij wijze van spreken - waarom niet? - zelfs op de keukentafel uitgevoerd worden. Een passie hebben betekent tenslotte niets als men ze niet kan delen, zegt men toch?!

Enkel een degelijke voorbereiding geeft kans op een deugdelijk eindresultaat. Aluminium van oxidatie ontdoen, is gelukkig niet moeilijk; met een fijn waterschuurpapier (korrel 400) krijg je de witte aanslag gemakkelijk los zonder dat de vorm van het onderdeel beschadigd wordt. Schuur gerust verder tot het aluminium schittert als nieuw, dan ben je er zeker van dat alle onzuiverheden verleden tijd zijn. Met een fijne schuurspons bekom je desgewenst een nog fijner resultaat.

Vervolgens kan je het onderdeel desgewenst ook gaan polijsten, maar hoe je dat doet beschrijven we liever in een ander artikel dat speciaal over dat onderwerp gaat. Vermijd in alle geval dat je pasvlakken (zoals raakvlakken van carters et cetera) opschuurt. Doe je dat toch dan ga je in belangrijke mate de dichting ervan gaan hypothekeren en dat is natuurlijk nooit de bedoeling...

Met het onderdeel nu gekuist - in dit voorbeeld toevallig een vorkbeen maar het kon evengoed een carterdeksel zijn geweest zijn - kan je gaan kiezen met welke vernis je aan het werk wilt gaan. In de handel zijn heel wat vernissoorten te vinden, maar slechts weinigen zijn geschikt voor toepassingen op metaal. Nog minder zijn bestand tegen warmte waardoor we bijna automatisch terecht komen in de gespecialiseerde handel voor restaurateurs.

Bij Restom® vonden we de blanke V.C.A. 4040 vernis die volgens de fabrikant speciaal gemaakt is voor het behandelen van aluminium (motor)onderdelen. De handleiding doornemen leerde ons dat het product gebruiksklaar was om met de borstel aangebracht te kunnen worden. Spuiten was eveneens mogelijk indien het product op de gepaste manier verdund werd. We kozen voor de borstel en na de vorkpoot voor een laatste keer met aceton ontvet te hebben, gingen we met de vernis aan de slag...

Restom® V.C.A. 4040 is een doorschijnend product dat slechts een fractie dikker is dan water. Met een fijne borstel laat het zich dan ook gemakkelijk opbrengen, terwijl het toch meteen goed hecht op het proper gemaakte aluminium. Het vernissen doe je bij voorkeur in daglicht; op die manier zie je best wat je doet en sla je geen plaatsjes over.

Zwaar belaste onderdelen geef je een tweede laagje na ongeveer een uur, daarna laat je het verniste component op zijn gemakje drogen. Heb je voor een gewone weerstand gekozen, dan kan je meteen nadat het product goed droog is gaan monteren. Geduld is echter een mooie deugd; wacht bij voorkeur enkele dagen vooraleer je de vernislaag zwaar belast, op die manier vermijd je teleurstellingen.

Wil je dat de vernislaag zowel bestand is tegen benzine, oliën, strooizout en warmte dan dien je het geverniste onderdeel te bakken. Dat doe je in een gewone huishoudoven die je voorverwarmd hebt op 180 graden Celsius.

Wacht na het opbrengen van het vernis daarmee minstens 3 etmalen zodat alle solventen compleet verdampt zijn (ontploffingsgevaar!) en plaats het onderdeel voorzichtig gedurende maximum 4 tot 5 minuten in de oven. Langer bakken is niet aan te bevelen; dan loop je namelijk het risico dat de vernis geel uitslaat en dat is natuurlijk niet de bedoeling indien je een blanke, schier onzichtbare finish op het oog had...

Restom@ V.C.A. 4040 is verkrijgbaar in flacons met een inhoud van 250 milliliter en kost 25 euro per verpakking. Je gebruikt in de praktijk opvallend weinig product waardoor je met de inhoud van zo'n flacon heel wat onderdelen degelijk kunt beschermen tegen een wel heel scherpe prijs. De Restom-producten worden in België uitsluitend via Matthys Quality Equipment verdeeld. Via hun website krijg je alle informatie die je nodig hebt (www.matthys.net); bovendien zal je er nog tal van andere interessante gereedschappen en producten ontdekken.